

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 13 december 2016

1057/2016

Lag om ändring av betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i betaltjänstlagen (290/2010) rubriken för 12 §, 37 § 2 mom. samt 83 och 84 §, av dem 37 § 2 mom. sådant det lyder i lag 631/2014 och 84 § sådana den lyder i lag 770/2012, samt

fogas till 9 § ett nytt 2 mom., till 12 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 17 a och 17 b § samt en ny mellanrubrik före dem, till 35 § ett nytt 3 mom. och till 37 §, sådana den lyder delvis ändrad i lag 631/2014, ett nytt 4 mom. som följer:

9 §

Allmän bestämmelse om information och underrättelser

Tjänsteleverantören ska i sin avtalsinformation, kommersiella information och marknadsföringsinformation till konsumenterna använda de standardiserade begreppen i den förteckning som avses i 3 § 3 mom. 5 a-punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008). I samband med tjänster får marknadsföringsbeteckningar användas, om de standardiserade begrepp som motsvarar dessa specificeras klart.

12 §

Information om betaltjänster och betalkonton

När ett betalkonto ingår i ett samerbjudande som omfattar sådana andra produkter eller tjänster som inte hör ihop med kontot, ska konsumenten informeras om huruvida kontot kan fås separat. Om betalkontot kan fås separat ska dessutom kostnaderna specificeras i fråga om alla sådana produkter eller tjänster som ingår i samerbjudandet och som kan fås separat.

Tjänsteleverantörers särskilda skyldigheter att informera konsumenterna om kostnaderna för ett betalkonto

17 a §

Dokument med avgiftsinformation samt ordlista

En tjänsteleverantör som ingår avtal om ett betalkonto med en konsument ska i god tid innan avtalet ingås ge konsumenten ett separat kortfattat dokument i skriftlig form eller på

RP 123/2016
EkUB 23/2016
RSv 153/2016

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU (32014L0092); EUT L 257, 28.8.2014, s. 214

något annat bestående sätt med de standardiserade begreppen i den förteckning som avses i 3 § 3 mom. 5 a-punkten i lagen om Finansinspektionen och, om dessa tjänster tillhandahålls av tjänsteleverantören, de avgifter som tas ut för respektive tjänst. Om tjänster som är knutna till ett betalkonto ingår i ett samerbjudande ska dokumentet med avgiftsinformation innehålla uppgifter om den sammanlagda avgiften för samerbjudandet, vilka och hur många tjänster som ingår i samerbjudandet samt om tilläggsavgiften för det antal tjänster som överskrider det antal tjänster som den sammanlagda avgiften täcker. Informationen i dokumentet ska anges i betalkontots valuta eller i någon annan EES-stats valuta enligt avtal mellan parterna. I fråga om tjänster får sekundärt, vid sidan av beteckningar enligt de standardiserade begreppen, marknadsföringsbeteckningar användas.

Dokumentet ska rubriceras så att det utgör ett dokument med avgiftsinformation och det ska specificeras genom en symbol som placeras bredvid rubriken och som är standardiserad inom EES-staterna. I dokumentet ska nämnas att det innehåller avgifter för betalkontots mest representativa tjänster och att fullständig förhands- och avtalsinformation för alla tjänster finns i andra dokument.

Tjänsteleverantören ska alltid hålla dokumentet samt en ordlista som gäller de standardiserade begrepp och de tillhörande definitioner som avses i 1 mom. lätt tillgängliga för konsumenterna i sina lokaler och på sina eventuella webbplatser, samt på begäran av en konsument tillhandahålla dem avgiftsfritt skriftligen eller på något annat varaktigt sätt.

17 b §

Specifikation av avgifter

Tjänsteleverantören ska minst en gång per år avgiftsfritt förse konsumenterna med en specifikation, på ett varaktigt medium och på konsumentens begäran skriftligt, av alla de avgifter som debiterats för tjänster som är knutna till ett betalkonto och av eventuella räntor på betalkontot. I specifikationen ska de standardiserade begreppen i den förteckning som avses i 3 § 3 mom. 5 a-punkten i lagen om Finansinspektionen användas. Informationen i specifikationen ska anges i betalkontots valuta eller i någon annan EES-stats valuta som parterna avtalat om. I fråga om tjänster får sekundärt, vid sidan av beteckningar enligt de standardiserade begreppen, marknadsföringsbeteckningar användas.

Specifikationen ska rubriceras så att den utgör en specifikation av avgifter och den ska specificeras genom en symbol som placeras bredvid rubriken och som är standardiserad inom EES-staterna.

I avgiftsspecifikationen ska nämnas åtminstone

1) den enhetsavgift som tagits ut för varje tjänst och det antal tillfällen när tjänsten nyttjades samt i fråga om tjänster i ett samerbjudande, den sammanlagda avgift som tagits ut för samerbjudandet samt antalet gånger som den sammanlagda avgiften tagits ut för och den tilläggsavgift som tagits ut för det antal tjänster som överskrider det antal tjänster som den sammanlagda avgiften täcker,

2) det sammanlagda beloppet av de avgifter som tagits ut för respektive tjänst, respektive samerbjudande av tjänster och för det antal tjänster som överskrider det antal tjänster som den sammanlagda avgiften täcker,

3) räntesatsen för en eventuell kontokredit och det sammanlagda beloppet av den ränta som tagits ut,

4) räntesatsen för en eventuell inlåningsränta och det sammanlagda beloppet av den upplupna räntan,

5) det sammanlagda beloppet av de avgifter som har tagits ut för alla tillhandahållna tjänster.

1057/2016

35 §

Tjänsteleverantörers rätt att säga upp ramavtal

— — — — —
När ett ramavtal sägs upp ska det dessutom beaktas vad som föreskrivs i 15 kap. 6 och 6 b § i kreditinstitutslagen (610/2014) om kunders rätt till grundläggande banktjänster och om uppsägning av ramavtal om betalkonton med grundläggande funktioner.

37 §

Hävning av ramavtal

— — — — —
Tjänsteleverantören har rätt att häva ett ramavtal, om betaltjänstanvändaren väsentligt har brutit mot sina förpliktelser enligt avtalet.

— — — — —
När ett ramavtal hävs ska det dessutom beaktas vad som föreskrivs i 15 kap. 6 och 6 b § i kreditinstitutslagen om kunders rätt till grundläggande banktjänster och om hävning av ramavtal om betalkonton med grundläggande funktioner.

83 §

Tillsynsmyndigheter och lämnande av information

Finansinspektionen övervakar att denna lag efterlevs när det gäller dess tillsynsobjekt. Också konsumentombudsmannen övervakar att lagen iakttas om betaltjänstanvändaren är en konsument.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska ha ett ändamålsenligt samarbete. När de utför sina tillsynsuppgifter ska de vid behov samarbeta med Kommunikationsverket.

Tillsynsmyndigheterna ska när de utför uppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, ha ett ändamålsenligt samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter, med iakttagande av artiklarna 22 och 23 i det direktivet. Finansinspektionen är den kontaktpunkt som avses i artikel 22 i det direktivet.

Tjänsteleverantörerna är skyldiga att till tillsynsmyndigheten överlämna de handlingar som behövs för tillsynen enligt denna lag. Tjänsteleverantörerna ska också utan dröjsmål, till de webbplatser som avses i 3 § 3 mom. 5 b-punkten i lagen om Finansinspektionen och i 15 kap. 6 d § i kreditinstitutslagen, lämna uppgifter om sina betaltjänster och prissättningen av dem samt om eventuella ändringar.

84 §

Fullgörande av Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Bestämmelser om hur Finansinspektionen ska fullgöra sina tillsynsuppgifter, om dess rätt att bestämma om påföljder och om överklagande av Finansinspektionens beslut finns i lagen om Finansinspektionen.

1057/2016

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
Om ikraftträdandet av 9 § 2 mom. samt 17 a och 17 b § bestäms dock genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 9 december 2016

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Petteri Orpo